

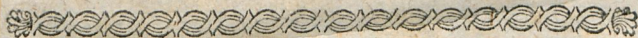
1,231 2,360 457
17/1
793
1713, 1d

GEORGII JACOBI HOEFFT,
J. U. D.

COMMENTATIO JURIDICA

DE

VIRGINE STVPRATA
A STVPRATORE NON
DOTANDA.

G I E S S Æ,

APUD JOH. JACOBUM BRAUN, ACAD. TYPOGR.

MDCCLIV.

G. J. Hoefft de virgine stuprata

GEORGII JACOBII HOEFTII

COMMENTARIIO JURIDICO

DE

VIRGINE STRIPATA

A STRIPATORE NON

DOTANDA

GEORGII JACOBII HOEFTII
JURISCONSULTI

B. C. D.

CAPUT I.

Præliminaria complectitur.

SUMMARIÆ.

- §. I. Mores hodierni in dotis constitutione, à consuetudine Veterum Germanorum multum discrepant, neque an Stupratis olim satisfactio præstita fuerit? certo definiiri potest.
- §. II. Jus divinum Stupratori alternativam, duc aut dota injunxit, quod Canones sequuntur.
- §. III. Mores vero particulam ET in AUT transmutarunt.
- §. IV. Rationes dotationis
- §. V. Ad quod in determinanda dote respiciatur, proponit.
- §. VI. Quid sit stuprum, & quomodo à fornicatione differat?
- §. VII. De stupratore & aliis questionibus remissive agitur.
- §. VIII. Quid sit dotatio exponit.
- §. IX. Definitionem.
- §. X. Ejus explicationem continet.
- §. I. & recessum à Jure civili adducit.

§. I.

tsi apud Priscos Germanos, teste Tacito *de morib. Germ.* dotem nequidem uxor matrimonium iniens constituerit, ita enim cit. Autor. cap. 18. *dotem non uxor marito, sed maritus uxori offert, & Saxones nullam dotis præstationem admiserint, Carpz. de Jur. fem. fin. d. 6. posit. l. n. 22.* insuper, dum delicta carnis antiquitus apud memoratos populos, tam in maritatis, qua de re Tacit: *de moribus Germanorum*, cap. 19. quam virginibus severissime, uti ostendit Bonifacius Archiepiscopus *in epistola ad Ethelbaldum Angliæ Regem, in antiqua inquit Saxoniam, ubi nulla Christi cognitio, si virgo in materna domo, vel maritata sub conjuge sit adulterata, manu propria strangulatam cremant, aut cingulâ tenus vestibus acscissis flagellant eam castæ matronæ, & de villa in villam missæ, novæ occurrunt flagellantes & cultellis pungunt, donec interimant, &c. coërccebantur.* Ita ut rara apud eos essent adulteria & stupra, atque hinc multo minus defloratis dotem concessam esse, conjicere liceat, postquam tamen Leges Romanæ in Imperio receptæ sunt, etiam in matrimo-
nis

nis ut femina faciliorem nubendi conditionem adipiscantur *L. 2. ff. de Jur. dot.* & onera matrimonii tanto melius sustineri queant *L. 20. C. de Jur. dot.* dotes ceperunt, ut proinde hodie magis ad pinguem dotem, quam animorum concordiam & intimum inter contrahentes amorem, magno seculi vitio, respiciatur.

S. II.

Jus Divinum non tantum à parte uxoris, dotem admittit, sed etiam contra ordinariam Legum Romanarum dispositionem, ut & deflorata ducatur, & ei à stupratore dos constituatur, diserte jussit, ita enim verba Exodi 22. vers. 16. sonant. *Item si quis pelleverit virginem, quæ non est desponsata, & cubaverit cum ea, omnino constituens ei dotem accipiat eam in uxorem.* Juxta versionem Tremelli & Junii, & Germanicam expressionem B. Lucheri Wenn jemand eine Jungfrau beredet, die noch nicht vertrauet ist, und beschläßt sie, der soll ihr geben ihre Morgengab UND Sie zum Weibe haben. jung. Deuteronom. 22. vers. 28. & 29. cui gemina tradit Jus Canonicum in *C. I. X. de adulter. & stupr. verb. si seduxerit quis virginem nondum desponsatam, dormieritque cum ea dotabit eam ET habebit uxorem.* Et cum verba utriusque Juris, inter illam

A 3

quæ

quæ sub spe matrimonii, & sine ea seducta est, differentiam non faciunt, hinc & adducta loca, ex natura generalis interpretationis, indistincte quoque intelligemus. Idque Sanctissimus Legislator, ad inordinatam hominum libidinem, tanto magis coercendam, & læsis satisfactionem præstandam, quia post amissum virginitatis ferrum, ad honestorum virorum nuptias Stuprata vix aspirare potest, constituisse videtur. Non igitur sequendi illi Dd. qui inter Jus Can. & Divinum hac in parte differentiam agnoscunt, inter quos Sande *L. 1. t. 1. d. 10. n. 1.* Zæsius in *Comment. ad ff. t. ad L. Jul. de adulter. n. 60.* Perez. in *Cod. tit. de adulter. n. 51.* aliique referuntur: Manifeste enim *cit. cap. 1.* binis vicibus particulam *ET* notam copulativæ sive conjunctionis. §. 11. *Instit. de hered. instit.* indigitans, contrarium evincit. *Mev. ad Jus Lubec. P. 4. t. 5. a. 1. n. 2.* *Carpz. Pr. Crim. P. 2. Qu. 63. n. 5.* *Farinac. P. 5. Qu. 147. n. 97.*

§. III.

A qua Juris Divini & Canonici ordinatione, mores hodierni eatenus recesserunt, ut copulativa *ET* in alternativam *AUT*, in plerisque Rom. Imp. territoriis, frustra dissentiente *Mev. P. 4. t. 5. a. 1. n. 2.* *Coler. Decis.*

Decif. 176. n. 87. testibus Stryckio qui Brunnemanno contradicere videtur, in not. ad hujus Jus Eccl. L. 2. cap. 18. §. 26. verb. præcise ducere compellitur. Sande Dec. Frific. l. 2. t. 1. d. 10. n. 1. Besold. P. 6. Conf. 361. num. 40. Ziegler, ad Lancellot. l. 4. t. 8. Osiand. ad Deuteron. cap. 22. v. 28. mutata fuerit. Est enim illa dispositio juris positivi, & abrogationi tanto magis obnoxia, quanto certius, quod etiam Jure Divino Exodi 22. vers. 17. hæc conjuncta separare privato, sc. patri, permittatur, quidni multo magis Magistratui, ex rationabili causa, ne sceminae maris quærendi gratia, se cujuslibet juvenis libidini venales exponant, sicque frena cupiditatibus laxent, & invitus quisque eam, cum qua per dies vitæ pacifice vivere nequit, ducere cogatur, jure meritoque concedemus? Carpzov. L. 2. Jurisprud. Confst. D. 229. n. 7. Gosw. ab Esbach. in not. ad Carpzov. P. 4. C. 27. d. 1. n. 6. Struv. ex. 49. th. 25. Berlich. Concl. 38. n. 17. consentit ex asse Jus Patriam. P. 4. art. 28. verb. Wenn aber ein Unverehlichter einer Jungfrauen, ihre Jungfräuliche Ehre nimmt, oder eine unberührte Wittib fleischlich erkent, so ist er dieselbe zu ehlichen, oder Ihr nach ihrem Stand den Braut-Schatz zu entrichten, auch da Sie ein Kind von Ihm gezeuget, demselben die Alimenta und

und Unterhalt zu schaffen, und wegen der Verbrechen, der Rechte nach Ermäßigung zu werten schuldig.

§. IV.

Et quidem dotum hanc præstat stuprator, ad refarciendum matrimonii damnum, ob id quod propter omissum virginitatis, castitatis & pudicitiae honorem, quatenus nimirum ex pudica se impudicam, & ludibrio aliorum, culpa defloratoris expositam videt, ex post viliori sorte contenta vivere tenetur. Less. *l. 2. de iust. & Jure, c. 10. dub. 2. n. 11.* in quo etiam à Legibus Romanis, quippe quæ stupratoribus honestis, publicationem dimidiæ partis bonorum, vilibus vero sustigationem cum relegatione dictitarunt. §. 4. *de publ. jud.* differentiam advertimus, Carpzov. *Pr. Crim. qu. 68. n. 3. cum alleg.*

§. V.

Dos autem ex communi Jctorum Praxi ad eam quantitatem; quam verisimiliter pater puellæ, filiæ suæ in dorem dedisset, redigi solet. vid. Wesenbec. *in paratit. ad L. Jul. de adulter. Farinac. P. 5. Oper. Crim. qu. 147. n. 124. & seqq.* ita ut Curia Frisæ insuper soleat æstimare vestes, mobilia, immobilia, & actiones, si quas

quas stuprata habeat. Sande *L. 2. tit. 10. d. 10.* Sed æquior videtur sententia, quæ non tantum ad facultates Patris, vel ipsius stupratæ, sed ad læsionem ipsam & ad id quanto plus jam dandum corruptæ, ut virum conditionis suæ consequatur, respiciendum esse statuit, ac omnia hæc discretioni prudentis judicis relinquit: pone enim, seduxisse quis virginem viri in dignitate quadam eximie positi, qui vel nihil vel tamen exiguum quid, dotis nomine tribuere potest, anne defloratori sua, propter inopiam stupratæ, impunita erit malitia? quod certe æquitati & rectæ rationi minime convenire videtur. Gutierrez. *de matrimonio c. 38.* Menoch. *L. 2. Arbitrar. jud. quæst. c. 288. n. 18. & seqq.* Carpzov. *Qu. Crim. 68. n. 13. ubi præjudicium n. 14.* jungit. So ist er sie zu ehlichen, oder da er die Ehe mit sie zu vollziehen nicht bedacht, sie ihrem Stande und Herkommen nach zu dotiren schuldig. Et recte alii honoratori puellæ sed pauperi, majorem dotem quam pater dare potest, solvendam esse affirmant. Ziegler. ad Lancellot. *l. 4. c. 8. §. 3.* Harpprecht. *ad §. 4. de publ. jud. Brunnem. in Jur. Eccl. l. 2. c. 18. §. 28.*

§. VI.

Sed hæc regulariter quidem obtinent, dantur ta-

B

men

men non pauci casus, quibus stuprator nec ad ducendam, nec ad dotandam stupratam obligatur, quos in frequentibus breviter exponemus. Pro intellectu autem rubricæ notandum, Stuprum nihil aliud esse, quam injuriosam foeminae solutæ & honestæ deflorationem. §. 4. de publ. jud. l. 22. §. 29. Cod. ad L. Jul. de adulter. unde differentia à fornicatione sua sponte patescit, illa enim cum soluta quidem, sed publice corpus prostituente, L. 23. de Statu hom. l. 13. §. 2. ff. ad L. Jul. de adulter. §. 12. Instit. de nupt. sicuti adulterium cum ligata committitur L. 6. §. 1. ff. ad L. Jul. de adult. quamvis hoc, in significatione larga & abusiva, aliquando sub stupro comprehendatur. L. 101. pr. de V. S. & hinc quoque dum stupratam desideravimus, eo ipso personas in Cap. II. relatas, excludimus.

§. VII.

De Stupratore quoque tantum negotium nobis est, ut quaestiones illas, an stupratam heres, successor feudalibus ex voluntate Patris, in subsidium ex bonis feudibus, quod affirmat Lyncker. D. 504. vel pro re nata alius dotare teneatur, evitemus.

§. VIII.

§. VIII.

De dotatione agimus, quæ hac in parte satisfactio-
nem quandam, quatenus stuprata minoris valet, con-
tinere dicitur. vid. *Diff. Excell. Dni Grolmanni de Sti-
pul. interpretativa cap. ult. th. fin.* adeoque hic uti fu-
pra §. 5. monitum non tantum habetur respectus, ad
id quod in honestis nuptiis, pro elocatione concedi-
tur, nam solet tum pater, pro facultatibus suis dotem
constituere, l. 69. §. 4. ff. de jur. dot. quam potius ad læ-
sionem stupratæ factam, ita ut proprie dicta, dos dici
nequeat. arg. l. 20. C. de jur. dot. sed potius improprie,
seu id quod in retributionem amissæ virginitatis & il-
latæ læsionis, quo vitiata honestam nubendi conditio-
nem accipiat, Jure meritoque erogari debet.

§. IX.

Ex quibus omnibus facile patescit, quomodo Ru-
brum dissertationis nostræ, saltem ut consuetam di-
sputationis methodum observemus, aliquo modo de-
scribi possit, nempe quod sit. Denegatio satis-
factionis, quam alias virgo honeste vivens,
ob amissam castitatem & convenientem nu-
bendi conditionem, a Stupratore prætere

potuisset, ex rationabilibus & jure approbatis
causis, concessa.

§. X.

Dicimus *Primo* denegatio satisfactionis quod
explicationem accipit ex §. 9. hujus *Cap.* Innuimus *se-*
cundo quam virgo, quia principaliter de hac non de
vidua in sequentibus agemus, ubi tamen obiter mo-
nendum: Quod quamvis acriter inter interpretes an
vidua à stupratore dotem præterequeat, disceptari
soleat, & negativam magni nominis Jcti tueantur,
inter quos est Struv. ex. 49. th. 25. Sande. l. 2. t. 1. d. 20.
Ant. Faber in Cod. l. 9. tit. 7. d. 5. add. Groeneweg. de
Legg. abrog. in *Hollandia* ad §. 4. d. publ. jud. n. 18. tamen
quod punctum juris attinet, affirmativa verior videat-
ur, partim cum in eam Stuprum committi dicatur,
adeoque etiam illi satisfactio æque ac Virgini præstan-
da. §. 4. de publ. jud. l. 101. de V. S. partim quia ejus-
modi femina, etiam damnum nuptiarum perinde pati-
tur ac Virgo, partim denique, quod alias ratione
ipsius stupratæ, delictum stupratori foret impunitum.
Idque diserte sequuntur Stat. Hamb. Part. 4. art. 28.
Et quando in *Can. cum ergo* *Caus. 31. qu. 6. Can. lex ista*
caus.

caus. 36. qu. 1. Stuprum dicitur Virginis defloratio, Pon-
tifex, presse & in stricta significatione loquitur, non ve-
ro intuitu pœnæ vel satisfactionis differentiam innuere
voluit, quam nec cit. §. 4. Instit. de publ. jud. inter vir-
ginem & viduam admittit; neque Jus Divinum Exodi
22. vers. 16. & 17. & Deut. 22. v. 28. & 29. exclusive
intelligendum viderur. Hinc quicquid sit, quod alias
secundæ nuptiæ, non tantum favorem in Jure quan-
tum primæ mereantur. Tot. Tit. Cod. de indicta vidui-
tate, item Tot. Tit. C. de secund. nupt. §. Nov. 22. c. 43.
nobiscum tamen, quoad hanc materiam sentiunt.
Carpzov. in Jurispr. Consistor. l. 2. t. 14. d. 229. Jurispr.
for. P. 4. C. 27. d. 4. num. 2. §. in Pr. Crim. Qu. 68. n.
23. Stryck. in addit. ad Brummem. Jus Eccles. l. 2. c. 18.
§. 28. verb. quam pater dedisset. Mev. ad Jus Lubec. P.
4. t. 5. art. 1. n. 9. idem tradunt Stat. Hamb. P. 4. a. 28.
in verb. oder eine unberüchtigte Wittwe fleischlich er-
kannt. & teste Stryck. Ord. Constit. Marchica tit. 76.
Constitutio Elect. Saxon. de qua Carpzov. cit. loc. etfi
aliud Sande de moribus Frisicis receptum esse statuat.
Ponimus Tertio honeste viventem, quia in talem
solummodo stuprum committitur vid. §. 6. hujus Cap.
vocatur autem honesta, non tantum ea, ut aliqui per-
B 3
peram

§. VI. Interim mulier à Tio Stuprata, ab alio impregnata nihilominus à primo.

§. VII. Non vero à secundo vel tertio dotem recte præstendit.

§. VIII. & IX. Concubinae cæteris paribus debetur satisfactio.

§. X. Quam etiam præstat Clericus.

§. XI. Et is qui postquam

cognovit feminam matrimonium init.

§. XII. Atque Jus exigendi dotem Actiue & Passiue transit in heredes.

§. XIII. Quamvis Stuprator violentus penam capitis luat.

§. XIV. Denique quæstio de Sponsa, ante benedictionem Sacerdotalem carnaliter cognita, huc minime spectat.

§. I.

Idque ut tanto melius cuivis ob oculos ponamus, prius per remotionem, deinde per positionem incedemus; in Capitulo præsentis casus huc non pertinentes, in sequenti objectum thematis constituentes, exponemus.

§. II.

Et quidem minime huc pertinet quæstio, an vidua post mortem mariti convicta stupri, dotem quam marito dedit, perdat, quam negative Carpzov. Pr. Crim. P. 2. qu. 65. & d. 181. n. 1.

cum seqq. huncque securus Brunn, ad L. 8. n. 3. de Senator. decidunt: non enim tunc amplius thori violatio contingit, adeoque causa privationis cessat, quid de anno luctus dicendum? demonstrat Lauterb. *diff. de donat. propter. nupt. th. 70.* nam (ut monitum) non agimus de dote quæ à muliere, sed à viro foeminae satisfactionem præstanda.

§. III.

Porro exulat hinc distinctio, quam nonnulli tradunt, inter virginem nobilem & ignobilem, quasi in hanc impunè & sine ulla satisfactione stuprum committi possit, Illa vero tantum dotem præterequeat, nullibi enim ejusmodi diversitas, in Jure vel Civili vel Canonico introducta legitur, est ea contra generalitatem textuum. l. 22. & 29. Cod. L. Jul. de adulter. §. 4. *Instit. de publ. jud.* Lex quoque Julia honestam mulierem, non nobilem desiderat, & Jus Divinum indistincte loquitur, imo nobili magis vitio vertitur, quam infimæ fortis homini, quod dum virtutem, tanquam proprium nobilitatis sectari debeat, putridas carnis voluptates sequatur, & utraque propter deflorationem ab honestis nuptiis arceatur, utriusque igitur æqualiter succurrendum leg. 7. C. de incest. nupt.

nupt. Carpz. *qu. 68. n. 53. & seq. ubi n. 60. Præjudicia*
habet jung. Gutierrez *de matrimonio qu. 37. num. 2.*
Fontanella cl. 5. gl. 5. P. 1. n. 47. Farinac. de del. carn.
qu. 147. §. Stuprum n. 82.

§. IV.

Unde & patet, nos inter divites & pauperes, nullam hac in parte differentiam admittere, hæc enim æque ac illa læsa, depreciata, & præjudicium in nubendo passa est, satisfaciendum itaque huic æque ac illi, quod in tantum verum esse existimant Doctores, ut quamvis hæc in bonis nihil habeat, tamen à stupratore, quo honestam nubendi conditionem nanciscatur, recte dotem prætereundere queat, virginitas enim & pudicitia loco potis erat, quam dum abstulit alter, merito in retributionem ejus, damnum datum pecunia rescarcit. Ziegler. ad Lancellottum *l. 4. t. 8. §. 3.* Brunnem. *ad Jus Eccles. l. 2. c. 18. §. 28.* Sufficit enim, quod antea honesta fuerit, nunc autem per stupratorem seducta, à quolibet vilipendatur. Si quis ergo ancillam stupraverit quæ aliis à servitiis est, vel famulam cauponariam, studiosorum lotricem aut netricem, modo alias honestæ fuerint, eas dotare tenebitur, *arg. L. 7. C. de Incest. nupt.* Baiardus ad Clarum *§. Stuprum*

C

n. 27.

n. 27. *versu sed quicquid*. *Mev. ad Jus Lub. P. 4. t. 5. q. 2. n. 8.*

§. V.

Notum est, meretricem, quæ publice corporis quantum facit, non posse prætere sationem adeoque nec dotem, stuprum enim non patitur, quippe quod honestæ personæ tantum infertur. §. 4. *Instit. de publ. jud. l. 22. Et 29. Cod. ad L. Jul. de adulter.* sed coitus cum priore fornicationem importat. *L. 22. d. t. l. 13. §. 2. ff. eod.* Schœpfer. *ad L. Jul. de adult. n. 42.* Thesaurus. *Dec. 3. n. 3.* Carpz. *Pr. Crim. qu. 86. n. 56.* neque depretiata est per suæscientem, cum antea in nullo pretio fuerit, hinc moribus hodiernis in tales arbitraria pœna statuta est, qua de re Carpzov. *in Pr. Crim. Part. 2. qu. 70.* cum vero de stuprata virgine honesta loquamur, etiam quæstio illa penitus impertinens dicenda. Carpzov. *qu. 70. per tot.*

§. VI.

Illud huc convenienter quæritur, an virgo stuprata si rursus ab alio imprægnetur, a primo stupratore dotem adhuc prætere sationem valeat, quod multi quidem negant inter quos Farinac. *qu. 147. t. 16. n. 79. cum alleg.* idque à pari evincere conatur,

tur, quia inquirunt, sicuti mulier incontinens perdit dotem, filia actionem contra patrem ad dotem, ita perinde mulier meretricata; Ast contraria Sententia verior videretur, si modo stuprator se defloratam ducere nolle expresse vel tacite declaraverit, nam tunc Jus eligendi non aufertur stupratori, & stuprata illico Jus quaesitum ad dotem habet, quod ei ob factum subsequens non est auferendum, ipse blandis verbis persuadendo ei prius stuprum, causa moralis fuit secundi, quod forte nisi praecessisset prius, secutum non fuisset, & absurdum utique foret, stupratori delictum suum, ob illud novum emergens, in tantum esse impunitum, quae sententia exinde lucem accipit, quia in praestatione satisfactionis, ad tempus corruptionis, non vero quod insequitur respicimus. *L. 5. 6. L. 9. §. ult. l. 10. & 11. l. 14. §. 6. & 9. ff. de seruo corrupto.* hancque sententiam sequuntur. Baiardus ad Clarum. §. *stuprum* n. 16. Fontanella *Cl. 5. Gl. 5. P. 1. n. 53. cum alleg.* dissentit Richter. *d. 88. n. 21.* ubi praedictum adducit.

§. VII.

Patet insuper, nec illam proprie quaestionem huc pertinere, an semel stuprata a secundo vel tertio stupratore dotem praetendere queat,

talis enim virgo non fuit, eò tempore quo cum fe-
 cundo stupratore rem habuit, adeoque objectum the-
 matis nostræ non constituit; Interim quod resolutio-
 nem casus propositi attinet, dos omnimodo ei dene-
 ganda, magis enim pro prostibulo quam pro honeste
 vivente habetur, nec miserationem meretur, qua lu-
 dibrio semel exposita eandem perverfitatis viam calca-
 re maluit, vid. Carpzov. in *Pr. Crim. Qu. 68. n. 76.*
Menoch. L. 2. arb. jud. qu. c. 3. c. 288. n. 15. consentit
 quoque Jus Statutarium Hamburgense, *Part. 4. art. 28.*
verb. Bürde aber Die so geschwängert, zum andern-
mahl sich versehen, so soll derselbe der sie alsdenn ge-
schwängert, das Kind zu alimentiren, auch ihr in den
sechs Wochen die Nothdurfft zu schaffen, aber sonst zu
keinen andern Ausgaben dieser geschwängerten Perso-
ohn halben weiter verbunden seyn; Da dann dieselbe
Weibs-Persohn sich zum drittenmahl in den Dreck
legen, und geschwängert würde, so soll der Venschläf-
fer der Geschwängerten nichts, sondern allein dem Kin-
de die Alimenta zu reichen schuldig seyn, jedoch den
Rechten in allen Fällen die Straffe vorbehalten, und
soll auf den Fall die Geschwängerte in dieser Stadt
ferner nicht gelitten werden. Neque ei in iuria fieri
videatur, dum reiterando peccatum, consuetudinem
mere-

meretricandi quasi contraxit. *arg. l. 3. de episcop. aud.*

§. VIII.

Gravior subest disceptatio de concubina, an illa à concubinario dotem exigere possit, in qua quæstione illud omnino præsupponendum, concubinam antea virginem extitisse, non vero eandem meretricio more vixisse, nam alias juxta Decisionem *in §. præced.* memoratam ex alio capite excludenda foret, hoc præsupposito, notum quidem est, quod etsi Jure Civili concubinatus permissus, seu extra legis pœnam fuerit, *T. Tit. de concubinis maxime in L. 3. §. 1. ff. eod.* & à matrimonio distinguatur, item voluptatis & concubitus causa, non matrimonii gratia assumatur concubina *L. unic. C. de concub.* imò ratione dignitatis tantum à legitima uxore differre dicatur, *l. 49. §. 4. de legat. 3.* Jure Canonico etiam modo primo inter personas cœlibes, secundo concubitus causa, tertio ea conditione ut utraque persona ab alterius seu tertii conjunctione absteat, & quarto quoad vivunt in ea-
tur teste Carpzov. *in Pr. Crim. Qu. 70, n. 40.* toleretur. *Can. solet. caus. 32, qu. 2.* Hodie tamen inter Christianos, penitus sub arbitraria pœna prohibeatur, cum

omnis conjunctio quæ non est artificiosa pro illicita
reputetur. Genes. 2. vers. 24. Marthæi 19. vers. 6. 1. ad
Corinthios 7. vers. 2. & 9. ad Hebr. 13. vers. 4. add. Re-
form. Polit. Aug. Vindel. de ao. 1530. tit. 33. von leicht-
fertiger Beywohnung de ao. 1548. tit. 25. Carpzov.
Jurispr. Consist. L. 2. D. 235. & in Pr. Crim. Qu. 70. n.
41. Huber. de jure civ. L. 2. S. 1. c. 3. §. 26. Struv. ex.
30. th. 89. add. Puffend. de Jur. Nat. & Gent. L. 6. c. 1.
§. 4. & 20. & ibi Vir. Excell. B. Noster Cancellarius
Hert. in not.

§. IX.

Crederem tamen virginem, ab aliquo ad promit-
tendum concubinarum seductam, si postmodum vel
proprio motu, vel ad jussum magistratus deseratur,
dotandam esse: Idque Primo, quia liberi ex concubi-
na progeneri spuris hodie æquiparantur, eundemque
cum ipsis effectum sortiuntur. Struv. ex. 38. th. 23.
Secundo conjunctio in concubinaru prima, nihil
aliud quam stuprum est, cum virgo defloretur, incuitu
vero copulæ ulterioris dicitur, à Carpzov. *Jurispr.*
Consistor. d. l. num. 11. fornicatio, Wesenbec. in paratit.
ff. de concub. n. 3. Et sicuti Tertio non absolvimus eum
à do-

à donatione qui centies consuevit, cum una eademque puella, ita nec à satisfactione immunis erit concubinaris. Sin regeras, voluerunt tales consuetudinem peccandi continuare contra leges, respondebo idem obtinere in stupratore, semel enim seducta virgo facile ad idem delictum reiterandum commouetur: Deinde id inde tantum sequitur, quod utraque persona male egerit, pœnamque mereatur, perinde ut in simplici stupro, sed quod propterea satisfactionem prætere nequeat, id eam ob rem durum videtur, quia illecebris viri corrupta Jus ignorare potuit, itaque perpetuum & opinione sua tutum consortium anhelavit; melius tamen hac in parte, quia autoritate destituor, informari cupio, præsertim cum penetrare nequeam, cur illa persona quæ ab uno eodemque, secunda vel tertia vice sine spe ullius matrimonii prostituta est, prima defloratione dotem prætere nequeat, illa vero quæ suave consortium ad dies vitæ optavit, eumque in finem in concubitum consensit, hinc sit arcenda.

§. X.

Neque in Clerico, exemplum dissertationis nostræ ponendum esse arbitrarer nam quod attinet Evangelicos, quia hi recte matrimonium ineunt, vid. Stryck,

ad

ad *Brumm. Jus Eccles. L. 1. C. 5. §. 12. n. 6.* hinc eadem ratio quæ in Laicis, etiam ratione horum obtinebit, & quamvis stuprator apud eos communiter ab ordine removeatur, tamen regula eadem adhuc **Duc aut dota**, valebit, multo magis enim à tali, qui Jus divinum scivit, vel tamen ignorare non debuit, quam ab alio satisfactionem præterdet seducta. Quod spectat Pontificios, licet Clerici stupratores, nunquam cum defloratis matrimonium contrahere queant, tamen cum hoc sciant, ad aliud extremorum scil. dotationem, se obligasse videntur, arg. *l. 10. §. fin. ff. de jur. dot. L. 2. §. 3. de eo quod cert. loc. Fontanella. c. l. 5. gl. 5. P. 1. n. 119. & seq. Farinac. qu. 147. n. 63.*

§. XI.

Et quia quod punctum donationis concernit, nihil interest an stuprator in eodem statu manserit, an vero postmodum cum alia matrimonium contraxerit, cum factum superveniens Jus stupræ, nullatenus adimat, hinc & casus, uti ex dicendis ad *C. ult.* fusius patebit, ad objectum dissertationis minime referri poterit. *Mev. ad Jus Lubec. Part. 4. t. 4. a. 1. num. 10.* Idem erit si stuprata cum Tertio inie-

inierit matrimonium, quod stuprator consummare de-
 trectavit, quia reparatio læsionis est faciendâ ab eo qui
 damnum intulit, qua de re itidem sub *C. ult. §. 10.* la-
 tius agemus. Porro constat stupratorem à donatione
 propterea non liberari, eò quod pluribus stuprum
 intulerit, sed omnibus ad satisfactionem teneri, etsi
 enim sciat se omnes ducere non posse, tamen huic Juri
 scienter, cum pluribus negotium habens videtur re-
 nunciassè, & si eam ob causam liberaretur, peccato-
 rum accumulatio immunitatem præstaret, quod cum
 recta ratione pugnat. jung. Berlich. *concl. 38. n. 100.*
 Card de Luca *in theatro verit. & just. tr. de dote disc. 142.*
n. fin. & disc. 166. n. 9. Quare nec casus memorati, ad
 scopum nostrum conducunt.

§. XII.
 In heredibus quoque sive Active sive Passive
 tem consideremus, nihil hac in parte specialiter con-
 stitutum reperimus, ita enim heres deffloratæ, quamvis
 illa non egerit, sed forte in puerperio aut alias decef-
 serit, nihilominus satisfactionem prætere potest,
 etenim quoniam actiones pœnales æque ac rei perse-
 cutoriæ heredibus dantur. *§. 1. de perpet. & temporal.*
act. L. 1. §. 1. de priv. del. quanto magis hæc quæ ad sa-

D

tis-

risfactionem stupratae seu interesse tendit, iisdem competet. Carpz. *Pr. Crim. Quest. 68. num. 34.* Perez. *in Cod. tit. ad L. Jul. de adult. num. 53.* Stryck. *in addit. ad Br. Jus Eccles. L. 2. c. 18. num. 28.* dissentit. Less. *de just. & jure L. 2. cap. 10. dub. 2. num. 8.* Deinde hæc quoque contra heredes tendere videtur, quia pro satisfactione non uti patet actio aliqua ex delicto, immediate natiuitatem trahens, sed *ex Canone C. 1. X. de adulter. vel moribus* oriens, rem seu interesse non pœnam persequens, heredibus & contra heredes datur, perinde ut condictio furtiua quamvis ex delicto sit. *L. 7. §. 2. L. 9. de condict. furt.* nam quamvis hæc dotatio aliquando pœna, apud Jctos audiatur, Brunn. *in Jur. Eccl. L. 2. c. 18. n. 26.* & Stryck. *ibid. n. 28.* Mey. *ad Jus Lub. P. 4. t. 5. a. 1. n. 1.* tamen vel illi abusive loquuntur, vel considerant saltem rem intuitu stuprantis, cui per stuprum nihil adest, non vero respectu desolatae, cui utique aliquid abest, scilicet pudicitia & virginitas, vel spes consequendi honestam nubendi conditionem. Bardil. *de Satisfactione stupratae C. 3. m. 3. n. 71. & 62.*

§. XIII

Unde sua sponte fuit quod quamvis stuprator ob stuprum violentum vel capitis vel ratione

nc

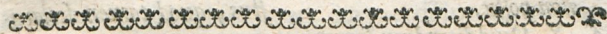
ne circumstantiarum pœnam fustigationis
 aliamve arbitrariam luat, nihilominus puellæ
 læ satisfactionem vel dotem præstandam
 esse, pœna enim quam læsa respublica exigit, rei
 persecutionem privati non tollit, *L. 7. §. 1. de con-*
dict. furt. L. 45. ff. pag. 5. socio L. unic. quamd. civil. acti.
perjudic. criminali. Et si igitur Jura non permittant,
 ut propter unum delictum quis sæpius puniatur *l. 14.*
de accus. L. 41. in fin. de pœnis. tamen ut taceam quod
 illa regula procedat, quando utraque pœna ad eundem
 finem tendit, unaque coercitione delictum sufficienter
 est punitum, *Carpz. Jurispr. for. P. 4. C. 27. D. 6.* non
 sunt hic duæ pœnæ, quia ut supra inculcavimus, actio
 hæc mere rei persecutoria est, & damni dati reparatio-
 nem continet: Et hinc deferendus *Carpz. Pr. Crim.*
P. 2. Q. 68. n. 63. qui per vim stupratæ, quando ulti-
 mum supplicium violente stupratori est irrogatum,
 actionem pro dote denegat, nulla enim ratio est, cur
 vim passa deterioris conditionis esse debeat, quam
 quæ seducta in stuprum consensit. Merito igitur
 Marburgenses aliaque Academiæ apud Everhard. *Vol.*
2. Conf. 8. n. 68. 75. & seqq. Comiti cuidam Baviaræ per
 vim plures puellas stupranti, præter capitis pœnam,

onus dotationis imposuerunt : Simile legimus de fu-
stigato, apud Hartm. Pistor. *Obs.* 161. *in fin.* jung.
Brunnem. *in Jur. Eccl.* L. 2. c. 18. th. 27.

§. XIV.

Agamen claudat Sponsa, quæ ob prematurum
Sponsi concubitum dotem prætere nequit sed ma-
trimonium præcisè per benedictionem sacerdotalem
inter has personas erit consummandum, sponsa enim
non est deflorata, sed hoc ipso quo eam carnaliter co-
gnovit sponsus, sponsalia etiam sub conditione con-
tracta transferunt in matrimonium, idque procedit,
quamvis clandestina h. e. arbitris remotis celebrata
fuerunt, modo ex confessione stupratoris, vel aliunde
de promisso matrimonio sufficienter constet, C. 29. §
30. X. de *Sponsal.* liberique inde nati legitimi dicuntur,
Struv. *Ex* 38. th. 23. Carpz. *Jurispr. for.* P. 3. C. 14
d. 12. nec à collegio opificum excluduntur Lyncker.
D. 1299. Carpz. P. 3. C. 14. D. 12. Mev. P. 2. Tit. 81.
Stryck. *ad Brunnem. Jus Eccl.* l. 2. c. 16. §. 6. *verb. succedat ut legitimus.* Schæpfer. *ad tit. de ritu nupt.* n. 48.
Sicuti itaque uxor à marito propter concubitum do-
tem prætere nequit, ita nec plus Juris hac in parte
sponsæ concedemus. Carpz. *Pr. Crimi. qu.* 68. *num.* 91.

Et seqq. unde sua sponte patet, quia à sponso stuprum non patitur sponsa, casum hunc Objectum thematis nullatenus constituere.

CAPUT III.

Tradit casum objectum hujus dissertationis
constituentes,

SUMMARIA.

- §. I. Causas denegandæ satisfactionis recenset, inter quas Primo loco refertur defectus qualitatis, si quædam se pro virgine venditaverit, cum tamen talis inventa non fuerit, quam tamen qualitatem absuissa, scortator probare tenetur.
- §. II. An Et quando in concursu plurium, primus stuprator ad satisfactionem teneatur vel non.
- §. III. Secunda causa in defectu lesionis consistit, quo refertur si stuprata mercedem acceperit Et quomodo hoc sit intelligendum?
- §. IV. Spectat huc quoque si virgo juvenem seduxerit, ejusque lectum.
- §. V. Vel hypocaustum studiosi sine causa justa acceperit.
- §. VI. Aut facili negotio in stuprum consentiat, quod tamen declaratur.
- §. VII. Neque lesa creditur, si stuprum sit saltem attentatum non consummatum.
- §. VIII. Causam Tertiam venientem

- nitentia in nubendo praebet.
- §. IX. Vel quod nolit, vel quod stupratorem ducere non possit.
- §. X. Quid dicendum si cum alio matrimonium inierit? sub distinctione explicatur.
- §. XI. Fontanelle, inter dotem adjudicatam & nec dum determinatam distinguentis, sententia refutatur.
- §. XII. IVtam denegationis causam constituit aliud delictum concurrentis, puta adulterium cum Marito, vel quasi tale cum sponsa alterius commissum.
- §. XIII. Huc spectat incestus, quod tamen declaratur.
- §. XIV. Quid statuendum de Jucea vel femina Turcica religioni addicta?
- §. XV. Declarationem praedictorum continet.
- §. XVI. Vta causa in remissione residet, tum expressa.
- §. XVII. Tum tacita, quae per praescriptionem inducitur.

§. I.

Ut Ordine hac in parte incedamus sciendum, immunitatem ab onere dotationis contingere (1.) vel ob defectum qualitatis, Vel (2.) laesionis, (3.) si stuprata nubere stupratori recuset. (4.) Ob crimen aliud concurrentis, seu si persona stuprata in matrimonio esse non possit. Vel (5.) Si remissio intercedat. Ad primum caput spectat, si carnaliter cognita se virginem dixerit, & tamen talis non

non deprehendatur, corruptea enim hæc dici nequit, nec quicquam amisit ratione cuius retributio facienda, & dum alium decipere voluit, ipsa decepta merito sine solamine jacet, itaque dolus cum dolo pensatur *Lib. 10. §. 2. ff. de compensat. Havemann. in Gamolog. Lib. 1. cap. 6. posit. 5. §. 3.* neque præcise opus est ut illa se virginem profiteatur, satis enim est quod talis non inveniatur, Sanchez. *de matrimonio L. 1. disp. 10. n. 12. cum alleg.* Non sufficit autem dicere hanc virginem non fuisse, sed à stupratore hac in parte probatio requiritur, qualitas enim quæ à nativitate adest, tam diu continuare præsumitur, donec sublata probeatur, arg *L. 8. §. 11. Cod. de servit. §. aqu. Mev. P. 3. d. 73. n. 5. §. seqq.* ubi vilitatem famæ hac in parte non sufficere bene concludit. add. Richter. *d. 88. num. 22. §. seqq.* qui *n. 24.* sequens habet *præjudicium.* Wirdt Ihr nicht beybringen, daß Klägerin sich mit andern fleischlich vermischet, so seyd Ihr Sie wegen gepflöggenen Beyschlaffs, ihrem Stande nach zu dotiren schuldig.

§. II.

Unde sua sponte fluit, quod si plures negotium carnale exercuerint cum scemina, non poste-

tio

riores, sed cum qui prius cum illa concubuit, ad satisfactionem teneri, Ille enim decerpit virginis flores, reliqui vero non nisi actum venereum exercuerunt, adeoque non ab his, sed ab illo retributio facienda, Berlich. P. 5. concl. 38. n. 40. quod tamen ita intelligo, si deducta à primo ex post à secundo cognoscatur, nam si duo vel tres socii communes hujus delicti existant, & virgo unum post alterum admittat, dotationem omnimodo cessare crederem, debetur enim saltem satisfactio foeminae honestae, talis autem magis prostibuli, quam honestae virginis nomen meretur, vid. §. 7. Cap. 2.

§. III.

Ad secundum pertinet, quando foemina accepta mercede deflorationem patitur, tamen enim pudicitiam, quantum à stupratore accepit, aestimasse videtur, quæque pecuniam captat, venalem castitatem gerere creditur, neque laesa praesumitur dum sanctimoniam vitae pluri non aestimavit, & in eo ferme omnes Doctores conspirant, cum & alias ob pretium acceptum foemina beneficia Juris perdat, arg. l. 23. ad Sect. Vellej. vid. Magnif. D. Mollenbec. in diff. de dot. sine matrimonio cum alleg. S. 2. §. 5. Berlich. P. 5. Concl. 38. n. 68.

n. 68. Richter. d. 88. n. 28. Baiardus ad Clarum L. 5. *sententiarum* §. *Stuprum num. 28.* Quod tamen ita intelligimus, si illa conventio de certa mercede pro stupro accipienda præcesserit, non vero si stuprator multum puellam sollicitaverit, & post delictum commissum ea donum forte oblatum acceptaverit, tunc enim ipsa in stuprum intuitu rei ex post offerendæ, quippe cujus notitiam non habuit, consensisse minime, sed intuitu matrimonii concubitum passâ dicetur. Plus dico à dotatione non esse immunem, si per dona eandem ad concubitum commoverit stuprator, perinde enim est donis, precibus, an fraude seducta fuerit virgo. L. 9. §. 1. ad L. *Ful. de adulter.* Berlich. P. 5. *concl. 38. n. 27.* Lyncker. d. 1000. & sane longe aliud est dona accipere quibus animi demulcentur, aliud pro mercede conventa venale alicui corpus exponere.

§. IV.

Huc pertinet porro si virgo juvenem seduxerit, tunc enim ipsa dum subdole agendo læsit, nullam læsionem prætereundere potest; & cum hac ratione occasionem delicti præbuerit, ac in simul ad id concurrerit, favorem nullatenus meretur; Sive autem seductio contingat, sollicitando juvenes ad Stuprum, quod for-

E

te

te in honestis virginibus repugnante pudore raro evenit, sive anam suppeditando, tumque crassiori vel subtiliori modo, perinde erit, facile enim credentes & seductæ commiserationem patiuntur, non vero seducen-tes & fraudulentis machinationibus utentes *arg. L. 4. ad Sect. Vellej. Fontanella n. 77. § 81. Card. de Luca in theatro veritat. § just. tr. de dote disc. 144. n. 24.* Hinc illa *quæ de nocte accedit ad lectum adolescentis nuda*, dormientemque excitat, & titillationibus irritat, si compressa fuerit, satisfactionem minime prætere potest, uti bene Jenenses apud Richter. *d. Dec. 88. n. 20.*

§. V.

Idem est Si scœmina sine justa causa hypocau-
stum studiosi accesserit, tunc enim nihil aliud
quam stuprum desiderasse videtur. Schoepfer. *ad L. Jul. de adulter. n. 46. Stryck. ad Brunnem. Jus Eccl. L. 2. c. 18. §. 26.* ubi præjudicium verb. sequ. allegat. *Es wolte dann Stuprator gnugsam erweisen, daß er sie nicht zu solchem Stupro genöthiget, sondern sie vielmehr An-
leitung dazu gegeben, und ohne Ursach zu ihm auf die Stube kommen, auf welchen Fall er damit zu hören, und a dotatione zu entbinden: Prædicta eatenus ampli-
ant Doctores, ut neque promissionem matrimonii eo tem-*

tempore factam, multo minus dorationem validam esse
 auctum. vid. Richter. *cit. loco.* ibi Wenn gleich eures
 Sohnes Dienst-Magd Jhn nicht alleine einer verüb-
 ten Schwängerung, sondern auch einer gelobten Ehe
 beschuldiget, und derselbe bekant, daß sie 2. Wochen
 vor Weennachten, als er in der Nacht in seinem Bet-
 te geschlafen, mit einem Licht ohneMieder und Brust-
 Tuch, vor seinem Bette gekommen, ihn gefraget ob
 er schlaffe, und als er darauf erwachet, Jhn geküßelt,
 die Decke aufgehoben, und durch dergleichen geile Ver-
 anlassungen ihn dahin bewogen, daß er sich selbiges
 mahl fleischlich mit sie vermischet, so ist doch euer Sohn
 die von Jhn versprochene Ehe zu halten nicht schuldig.
 aliud præjudicium habet Lyncker. D. 1000. verb. Wel-
 ches bey diesen Umständen der Verführung eines
 Sohnes, den der Vater in der Frembde hat, und da
 derselbe zu den *Stupro* sonderlich dermassen leichtfertig
 verleitet worden, umb so mehr statt hat; *cum sibi im-
 putare Drusilla debeat, quod pudorem suum ipsa prostitu-
 rit, cujus reparationem frustra per matrimonium desiderat.*

§. VI.

Refert huc Fontanella, si foemina facili nego-
 tio ad leves supratoris persuasiones in stu-
 E 2 prum

prum consentiat, quoniam ipsa ardentem concubium appetere & Amasum seducere videatur. Fontanella *de pact. nupt. cl. 5. gl. 5. P. I. n. 82. & 83.* Quod ego non simpliciter affirmandum esse dixerim? Quid enim si sapius pudicitiam Virginis attentasset mas, & repulsam tulisset, alio vero tempore ejus integritati fidens puella, non multum reluctata fuerit, annon hanc seductam existimabis. *arg. §. 1. in fin. Instit. de Injur.*? Et quid si amoris æstro percita, blandis tuis sermonibus facile fidat, cum tui ei ex frequenti conversatione, aut alias satis cognitus existas, annon & juste reparationem læsionis prætender? adeoque tutius erit hæc omnia discretioni prudentis judicis relinquere, qui ponderatis omnibus circumstantiis an virgo marem, an vero hic ipsam seduxerit, determinare poterit; præsertim cum non simpliciter vera sit ista sententia, quod consentiens stupratori, satisfactionem prætere non possit.

§. VII.

Læsa itidem non creditur, si stuprum saltem attentatum, non etiam consummatum fuerit, nec dum enim tunc amissa est virginitas, adeoque frustra

fra reparationem læsæ pudicitiae exigimus, textus quoque Juris Divini & Canonici consummationem actus respiciunt, idemque Statutis Nostris convenit. *Part. 4. n. 28. verb. Die Jungfräuliche Ehre nimmt.* idque verum est, siue impediatur per impedimentum naturæ, supervenientiam hominum aut alias, sufficit enim quod negotium ad actum secundum deductum non fuerit, Berlich. *P. 5. concl. 38. n. 70. Richter. d. 88. n. 29.*

§. VIII.

Inter causas denegandæ dotationis insuper refertur, Tertio quando stuprum passa, sine justa causa stupratori nubere renuit. Sapius enim dictum est, in plerisque Romani Imperii Provinciis, copulativam in alternativam mutatam, ipsique stupratori electionem, ducere an dotare velit concessam esse, quod Jus quæsitum ei per relictationem & pertinaciam Virginis non est auferendum, & facit huc ratio, quod dotalio sit surrogata in locum matrimonii, quoties stuprator illud consummare declinat, nolle autem non recte dicitur, qui non potest velle, & cujus voluntas in exercitium deduci non valet, *L. 110. de condit. & demonstrat. L. 3. ff. de Regul. Jur. L. 17. §. 7. de edil. edict. Ziegler. ad Lancellott. Instit. l. 4. t. 8. §. 3. verb. si vero pater.*
 Rich-

Richter. *d. 88. n. 25. & 26.* Schœpfer. *ad L. Jul. de adulter. n. 46.* præjudicium habet Carpzov. *P. 4. Conflit. 27. d. 1.* ibi es wäre dann, daß der *Stuprator* sie ehlichen wolte, ihr aber damit nicht zu frieden wäret, oder sonsten eure Tochter sich mit Ihm zu verehlichen Bedenken hätte, auf solchen Fall möchte er mehr berührte eure Tochter zu dotiren nicht angehalten werden.

§. IX.

Dixi sine justa causa, nam si ea intercesserit qua de re generaliter vide Struv. *ex. 29. th. 14.* puta si is in furorem dilabatur, atrox delictum quod pœnam corporis afflictivam post se trahit commiserit, impotens efficiatur, vel religionem mutaverit. add. Lugo. *de Just. & Jur. disp. 12. S. 1. n. 2.* nuptias recte declinat. jung. Stryck. *de dissensu sponsalatio S. 2.* secus itidem erit si pater consentire nolit, tunc enim à dotis exclusione non arcetur filia, quia per suum dissensum huic Jus adimere nequit pater, idque manifestè probat. *Cap. I. X. de adulter. & stupr.* Richter. *d. 88. n. 15.* Ziegler. *ad Lancellott. Instit. Jur. Can. l. 4. t. 7.* Gosw. ab Esbach. *ad Carpz. cum alleg. P. 4. c. 27. d. 1. n. 8.*

§. X.

§. X.

Unde facile patet quid dicendum de casu quo deflorata cum alio matrimonium inivit, an nihilominus a stupratore dotem præterequeat? distinguendum nimirum esse, utrum ante petitionem dotis vel declarationem deflorationis, matrimonium cum alio celebraverit, an vero lite jam mota & postquam se ad nihil teneri stuprator declaravit, priori casu quia electionem eripuit stupratori, quæ ipsi tanquam debitori competeat, *L. 10. §. fin. de Jur. dot.* frustra satisfactionem præterdit, cui sua voluntate libere renunciavit, nec tunc amplius in damno esse creditur, posteriori vero, nuptiæ subsequutæ Juri ejus quæsto obicem ponere nequeunt, & improbus utique foret stuprator, sibi electionem præreptam conquirent, qui nunquam eam ducturum publice declaravit. add, Richter, *Dec. 98. num. 30.*

§. XI.

Fontanella quidem de *pact. nupt. cl. 5. gl. 5. P. 1. n. 117.* inter dotem jam adjudicatam stupratæ, & non adjudicatam distinctionem facit, & priori casu nihilominus
qui-

quidem exactionem ejus, quamvis in matrimonio alio existat deflorata, admittit, posteriori vero denegat: Ast erroneo nititur principio, dum dotem hanc poenam esse putat, quæ ante sententiam non debetur, est enim ut jam supra monitum non poena, sed damni dati reparatio. Itaque in casu præcedenti, quamvis aliunde dotata fuerit vel sine dote, quicquid velit Menoch. *de arbitr. Jud. cogn. L. 2. C. 3. cas. 288. num. 22.* Molina *tr. 3. de just. & jure disp. 104. n. 17.* nubendi conditionem invenerit, dos nihilominus exigere poterit, quia non tantum ea satisfactio in compensationem denegati matrimonii, sed in pudicitia amissa velamen datur & macula saltem adhuc aliqua durat, quamvis proci invenerit, nascitur quoque hæc actio statim post stuprum commissum, adeoque dum per accidens contingit, ut honestam nihilominus conditionem nanciscatur exinde Jus adeptum ei nullatenus auferendum. Jung. Berlich. *P. 5. concl. 38. num. 36.* Farinac. *qu. 147. n. 127.*

§. XII.

Est & illa satisfactio denegandi causa, scilicet Quarto, Si aliud insimul delictum concurrat, ita enim si sciens cum marito concubuerit, dotem non recte

recte exigit, quia non est tam stuprum quam adulterium, tantum autem stupratae, non etiam gravius in legem delinquenti satisfactio illa debetur, & ita notanter in Statutis Nostris P. 4. a. 28. additur. verb. **Wann aber ein Unverehlichter Richter. d. dec. n. 30. & Carpz. qu. 68. n. 66. & seqq. & P. 4. C. 27. d. 2. ubi allegat præjudicium in verb. betreffende aber der Geschwängerten Dotation, Ist sie die Geschwängerte von den Ehe mann einige Dotation, gestalten Sachen nach zu fordern nicht befugt.** Neque ego video quomodo ex cap. 1. X. de adulter. & stupro. contrarium ut putat cum Modest. Pistor. P. 3. qu. 127. n. 16. seqq. & Berlich, P. 5. concl. 38. n. 35. Carpzovius in Pr. Crim. P. 2. qu. 68. num. 69. demonstrari queat. Cum enim stuprator necessitas & dotandi & ducendi imponatur, capitulum de eo qui ducere potest intelligi, sicque *si quis* ad adolescentem, vel hominem innuprum, non maritatum referri debet: Neque de adulterii poena ibidem quicquam conceptum est, ut hanc sententiam non sine ratione Juris communis esse existiment. Damhouderus Pr. Crim. C. 92. n. 7. add. Mev. ad Jus Lubec. l. 4. t. 4. a. 1. n. 9. in fin. Quæ de marito diximus, ea etiam in stuprata, quæ sciens cum alterius sponso concubuit, vera esse putamus. arg. l. 13. §. 3. ad
 F L. Jul.

L. Jus. de adulter. Mev. ad Jus Lubec. P. 4. t. 5. n. 1. n. 9.
 idque latissime declarat. Bardili *in diff. de satisf. stuprata*
cap. 3. m. 3. n. 40. & seqq.

§. XIII.

Inde insuper consequitur, nec tunc petitioni locum
 esse, si stuprata incestum cum stupratore,
 vel in linea consanguinitatis vel affinitatis commiserit,
 in aliud enim genus delicti commutatur stuprum, in-
 que eo pœna confiscationis bonorum obtinet. *Nov.*
XII. quæ non est mutata per *Novell. CXXXIV.* vid.
Brunn. C. 2. Decif. 43. & veritas hujus delicti ullam
 Juris assistentiam non meretur. vid. *Carpzov. qu. 68.*
n. 72. *Mev. ad Jus Lub. P. 4. t. 5. a. 1. n. 15.* *Bardili de*
satisf. stupr. m. 2. n. 47. & m. 7. n. 17. si tamen incestus
 Juris Civilis tantum foret, & talis casus subit in quo
 facile dispensatio impetrari posset, quia tunc femina se-
 ducta ad matrimonium respicere potuit, durum foret
 eam à stupratore, qui postmodum nuptias detrectat,
 non esse indemnificandam.

§. XIV.

Fluit ex prædictis, quod nec virgo Judaicæ vel
 Tur.

Turciae religionis stuprum passa dotem recte
 præterdat, cum talis coitus non sit absimilis adul-
 terio *L. 6. C. de Judæis* & hodie (etsi Jure Divino olim
 conjugium inter Christianum & Judæam ob spem
 conversionis toleratum fuerit *1. Corinth. c. 7. vers. 12. &*
seq. 1. Petr. c. 3. vers. 1.) inter has personas conjunctio
 sub poena arbitraria, etiam fustigationis omnino pro-
 hibetur. Brunnem. *ad cit. L. 6. C. de Judæis*. Berlich.
P. 5. concl. 38. n. 110. Carpz. *P. 4. C. 26. d. 4.* ubi præ-
 iudicium affert. Meier *in Colleg. Argentor. l. 48. tit. 5.*
zh. 25. n. 6. neque hujusmodi conditionis femina du-
 plici via in legem committendo, damnum pati vide-
 tur.

§. XV.

Fallunt autem prædicta, si Virgo ignara fuerit con-
 ditionis ejus à quo stuprum passa est, talis enim pro-
 prie adultera dici non potest, quia ad delictum dolus
 formaliter requiritur, à quo iusta ignorantia excusatio-
 nem præbet *arg. L. 12. & L. penult. ad L. Jul. de adulter.*
L. 4. C. de incest. nupt. Cap. 6. Caus. 32. qu. 5. Carpzov.
Pr. Crim. Qu. 61. num. 42. Bardil. *de satisf. supr. cit. in*
3. num. 37. Ignorantia autem hæc erit probanda ad
 minimum, si aliæ conjecturæ aut præsumptiones defi-
 ciant,

ciant, mediante juramento. Bardil. *d. l. n. 39.* ubi contra Carpzov. *qu. 61. n. 50.* ignorantiam non præsumi in his negotiis, quæ facile scire potumus. *arg. L. 1. Cod. ad L. Cornel. de Sicariis. L. 5. C. de injur. & L. 19. ff. de R. 7.* demonstrat: Sane per se patet, si maritus post stuprum cum Virgine perpetratum, matrimonium prius cum alia inerat, propterea eundem à necessitate præstandi dotem, nullatenus liberari, tum ob Jus quæsitum, quod ut supra diximus statim ad dotem consequitur mulier, tum quod absolum sit aliquem se, per factum aliquod superveniens, invita altera parte, ab obligatione eximere, & ita satisfactionem alteri debitam evitare posse. Bardili *ex. 35. concl. 10.* Richter. *d. 88. n. 12.* Carpzov. *P. 4. C. 27. d. 3.*

§. XVI.

Quintam causam quæ dotis exactionem impedit, exhibet Remissio, hæcque alia expressa alia tacita est. Prior ex diserta voluntatis declaratione patet, & quidem hic omnino inter virginem sui & alieni Juris distinguendum, Illa sive emanata fuerit, sive patrem non amplius habeat, libera voluntate Amasio suo hanc præstationem remittere poterit, agitur

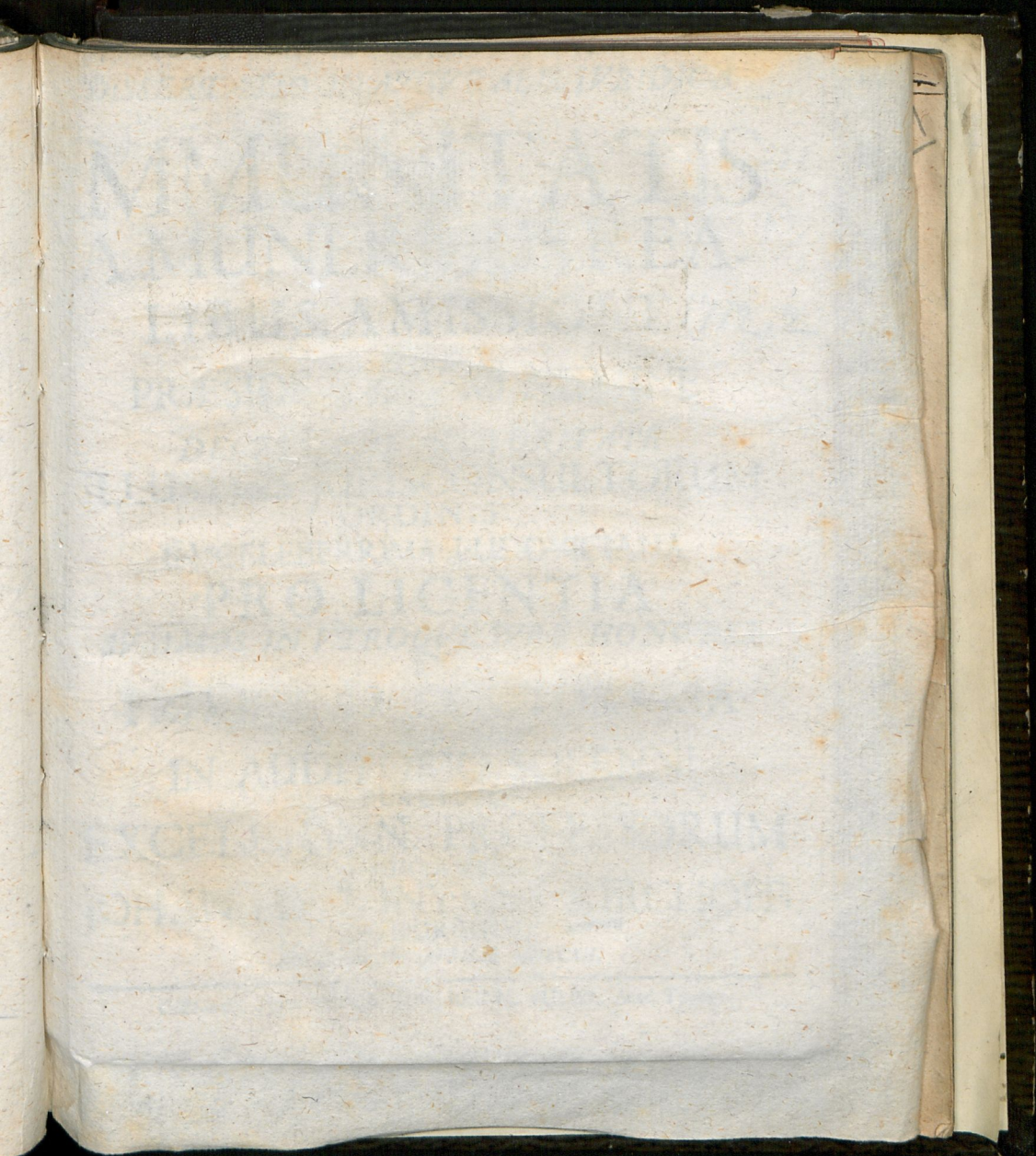
tur enim de ejus non de tertii præjudicio, adeoque ratio non apparet, cur Juri quæsito renunciare nequeat *arg. L. penult. C. de Pact.* sicuti enim illa sibi pro lubitu etiam non consentiente patre maritum eligere, vel talem respuere potest. *L. 25. ff. de ritu nupt.* ita & in hoc puncto remissionis liberrime operabitur: Hæc vero in Juris remissione consensum patris omnino adhibere tenetur, nam sine hoc nec nolle nec velle creditur. *L. 4. ff. de R. J.* quam sententiam amplectitur cum Berlich. *P. 5. concl. 38. n. 60. & seq. Richter. d. 88. num. 27.* Unde deferendus Bardili in *diff. de satisfact. stuprata c. 3. m. 7. n. 12.* etsi enim in arbitrio ipsius stuprata sit nubere stupratori vel eidem scribere, tamen inde saltem sequitur, quod tunc quando deflorator nuptias ambit, eaque conjugium omni modo renuit hæc ratione ab onere dotandi stupratorem liberare queat, non vero quod si ille se defloratam ducturum renuat, filia familias etiam satisfactionem remittere possit, videtur enim & tunc præjudicium patris subesse, præsertim cum hic non tam de lucro captando quam de damno vitando agatur; porro quia satisfactio hæc non poenam aliquam publicam, sed interesse privatorum respicit hinc frustra Baiardus ad Clar. *verb. stuprum §. 19.* ne quidem illam à stuprata remitti posse statuit,

statuit, quod & affirmat Farinac. *Oper. Crim. Part. 5. tit. 16. quæst. 147. num. 127.*

§. XVII.

Quod remissionem tacitam attinet, notum quidem est stupro quoad vindictam publicam quinquennio præscribi *L. 29. §. 7. ibique Brunnemann. ff. ad L. Jul. de adulter.* verum quia pro satisfactione uti supra quoque retulimus, non criminaliter sed civiliter agitur, & conditio vel ex canone vel ex moribus obtinet, qualis utpote rei persecutoria ad interesse tendens, 30. annis durat. arg. *l. 3. §. 4. C. de longiff. temp. præscr.* hinc ante tempus hoc determinatum, facultas exigendi dotem minime sublata censebitur, itaque sentiunt cum alleg. Richter. *D. 88. n. 11. Bardil. d. l. n. 14. seqq. Carpz. Pr. Crim. Qu. 68. n. 47. §. 48.* ubi præjudicium exhibet. Sane familiaris cum stupratore post deflorationem conversatio, quoniam hæc actio non vindicationem injuriæ, sed damni dari reparationem continet, remissionem satisfactionis non inducet.

S. D. G.

Größen, Diss., 17M-12

ULB Halle 3
005 356 92X

VD
18

Inches
Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

JACOBI HOEFFT,
J. U. D.

ATIO JURIDICA

DE

STVPRATA
RATORE NON
TANDA.

PIESSÆ,
BUM BRAUN, ACAD. TYPOGR.
MDCCLIV.

1,231. 2,360. 451.

793. 17/

1712, 1d